

961

kal.komp.

I

Morg. Sl. Dr.

P

Nie pożyczą się
do domu.

rawski

Ławicrowna

Półtora Podskalno WXL

+ Rok 1649-

961

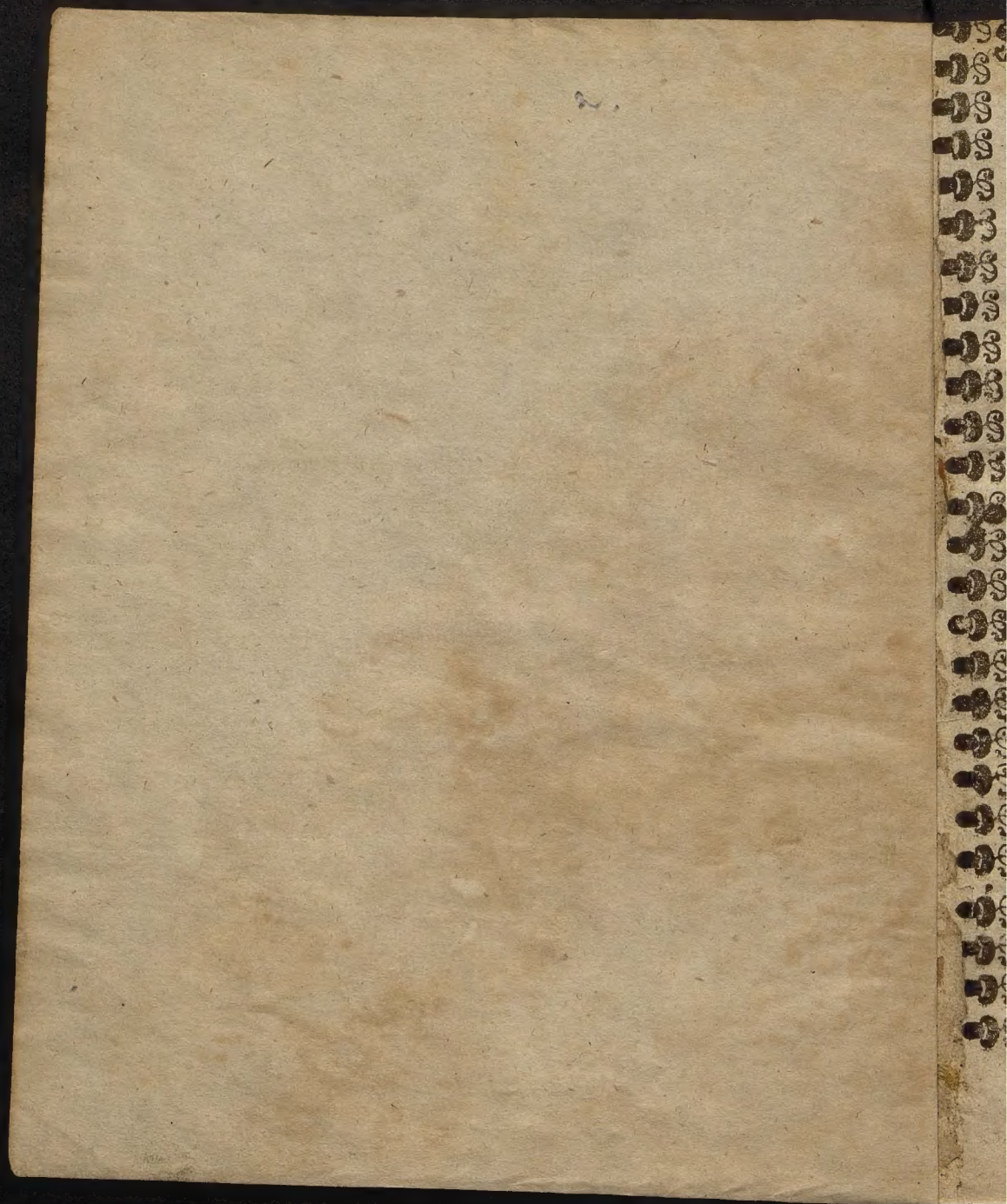
at yd.

$\frac{27}{10} 900$

3. kenny

1900. XII. 64.

**Z A L
NIEVTVLONY**

Wielmożnego Je. Mści Panna

P. KRZYSZTOPHA

z Potoka POTOCKIEGO

Podstolego W. X. L.

**po Zęściu ztego Świata/ Prześzanie v-
rodzoney Wielmożney Jej Mości Pániey**

HELENY WOŁOWI

CZOWNY POTOCKIEY

Podstoliney W. X. L.

Małżonki Jego Mości Włocháney

Przy

Oddaniu Ostatniey vsługi

Od

IANA ZABOROWSKIEGO

Żelżami wystawiony.

Roku Pańskiego 1649.

Wm. Jędrzejko Wielmożnych
p.p. Wołowiczow.

BIBLIOTHECA
UNIV.
CRAGOV

BIBLIOTHECA
UNIV. IAGELL.
961 CRAGOVENSIS.

W łowiczowskie Rybkolotne Strzały;
Tosćie w Sercu mym ziądle z utykały.
W tym Świetym żwiazku, miałem was za swoje
A wy zřaniacie, ciężko Serce moje
Tknicież iuż W mnie, Iá was ztad nieruśse,
Aż y sam śmiertna, z ćiałá wytknę Duse.

Do Wielmożnego Jego Mości
PANA KRZYSZTOPHA
z Potoka Potockiego, Podsto-
lego W. X. L.

Pana y Dobrodziecia mego.

Nie iużby wdzięczność moja W. M. Panie
Dobrodzieciu moy, co wesotego nabtábich
mych Musach wycisnąć mogła, śmie-
bym się na Pałáce Wm: Mego Mościwego Paná
cisnąć, śmieleybym do nog Wm M. Paná przy-
steponał. Teraz za nieodmiennym Paná N.ay-
wyższego dekretem, za niepohamowana (kto-
ra in expletum sitit) na tárczywość śmierci, nioś
dolorem cum tremore, tremorem cum dolo-
re: Wiem iá że difficile reticentur mæsta, vbi
ororupere semel: Wiem y to, że tanta calami-
as, potak wielkiey strasie Zácnego y Miłego
Przyiáciela, iest sine remedio: Ale wtak ż.łof-
nym

nym rażie, zyczliwemu W m; Mego Mścig. P.
Studze, iako non erat impeditum proloqui, tak
zaś silere, non erat honestum. Wychodze te-
dy na plac, przed Zagna Osobe W m mego Mśc:
Paná, z tym niešťcešťliwym znakiem mey wdźiecz-
ności, non ad refricandam, sed potius linien-
dam doloris cicatricem: wczym lubo voti effi-
cacia imbecillitas virium mearum nega-
uerit, proſſe ábyś W m moy Mśc. Pan, te licha
praca moie, ácz żałofnym, iednak wdźiecznym,
chciał przyiać okiem: Gdzie oraz z serca zycze, á-
by ten ciężki raz; był vltima sarcina aduerſae
fortunae W m; Mego Mścigo: Paná w ktorey fi-
miles aliorum respice casus: micius ista teres.
z Piotrowicz, 1642. 20. Oct:

W m: Mego Mścigo Paná y Dobrodźieia
zyczliwy y vnizony

Sluga

IAN ZABOROWSKI.

I.

ICtus nouissimus veteres plagas dolore
rescindit.

P Kżeciwońe Bżeszćia tośćie niezycgliwe
A ná me Sata / tak barzo gniewliwe:
Desćie mi nigdy odpocząć niedaly/
Czyniac w sercu mym zawżę raz niemaly
Ledwień ogladał Lámpe tego Swiata /
Już tone w żalu / y już wolám ratá
Mielisćie dla mnie nieBżeszćia gotowe
Kzucaiac zaraz śmierci w Dom surowe.
Chciwa Láchezis Rodzicá milego /
Dprzata z swiata á nieBżeszćia mego
Pozatek czyni lez y nárzekaniá
Dżymownego żalu y wzdychaniá
Szalone Eury Wichry niewidome
Nigdy tak nieśa / ná błode lákome
Pozornych láśow / Cedrami nátkniónych
Mirthem ozdóbných / Cypryseń wślávioných
Ják ziádle Partki: lupem zaiuBóne
W domu mym sćięta trości nieuśpione /

A

Kwa

Kwa coraz świeża / ozdoba zachości
Chcac tym nąpełnić / iąd swej niesytości.
J. Rzem nie otart / rumianey Jągody
Zlez / ieższe Serce z śmiertelney przygody
Wzwyż pomienioney niewytchnęło / ali
Smierć bystra kosa / Rodzicielke wali:
Jedyna nąże nąświecie nądzieie /
Zkad nowy strumień / krawnych sie lez leie
Aliak ną nowę / serce obciążone
Itchnąć niemoże / frasunkiem zmożone
Ta nąm y Oycem: tą y Matką była
Ta młodość nąże / ták skrzetnie ćwiczylą
Ryśmy swych Przodków / idac świetnym troz
Nąmnieyżey ścieżki / niechybili krokiem (pem
Ta y wdostatku / takowym nąs mialą /
Ze wnim nikomu / prodkować niedalą /
Ta nąm przykładem / wielkiey cierpliwości /
Ta wizerunkiem / była pobożności.
Ali gdy iuż widzieć wraz postanowione /
Chce rzeczy nąże / y nądzieie one
Którymi mile serce swe karmilą
Zktórych iuż wieniec / poćiech swoich wilą.
Ledwie postarżey / galasćie zielone /
Latoroslegzi / widzi wyrośzone /

Alisćie

znici wpożytko / pociech y naosiere
Smiercia podcieta / iak sliżny kwiat mdoie.
Znowu cieżki raz / w sercu mym żądany
Ktory odnowil / zaſtarzale rany
Od ktorych ledwie / co duże zoſtalo :
Ba y dżiw / że ſie / temu wydolało.
Jako wiec Morſkiey wody tegie waly /
Wytrzymać bláhę / Nawie / ſtoś niemaly :
Tak moie ſerce obciążone łzami
Biedzi ſie z żalem / biedzi ſie z myſłami.
Po długich myſłach / wtym cieżkim ſcaſunku :
Chciwie od Pána / wygladam ratunku ;
Alie w ſercu mym / na żale takowe /
Lekarſtwo wznieć / Pan Izáákowe.
Zácnego Domu Wolowiczowſkiego /
Daie mi Pálme / áby ſercá mego /
Była pociecha / y milym kochaniem /
Zá Bżera cheć / zgodnym pomieſzaniem /
Jakoż zarázem / cieżkich ſturmow Waly :
W ſercu mym ſmutnym / prawie wſtawaly
Bo / Ta rozumem / przyiążni ſtateczney
Dala me troſki / niepamięci wieczney.
Jak pierzchliwemi / wiátry zanieſiony
W kraie odlegle Okret niewſciágniony /

Stożo po mroźnych rozruchach na brzegu
Stanie zapomni / strasznych przygod biegu.
Owsem zdżyna / Kymy swe pieśzone :
Albo wygrawá / piosneżki wzzone ;
Albo też sluby / iści á ofiary
Bog przyrzekł / rzuciá ná požary ;
Tak iá przyjaźnia miła wrażony /
Trwałym przymierzem / będąc już złazony
Sercá meiego z włochaniem wdzięcznym ;
Gdym mu sie oddał / Przyjacielem wiecznym.
Porzucam żale / skargi obciążliwe
Żaloszne Threny / lzy nieprzyziasliwe
Już y wesole / Jo / glosno woła
Pieśzona Phibe / świetne tożac tola.
Wpokoie náże / gódie y wesolymi /
Kaczy nás wdzięcznie / piosneżkami swymi //
Jednáł sie pretko / te poćiechy trwały /
Halcyonye krotko przynás trwały.
Co ráz to nowe / żaloszne powieści ;
Rozne przygody / rozne sieię wieści /
Cieżkich przypadków krewnychmych kochanych
Skład zaś przyczyna / lż rzewno wylanych.
Co rowna Bala / znošimy oboie /
Rowna seře náżych / krotkiny podwoie ;
Oná

Ona mię ciężyła / w żas i piątane
Ocieram oczy / łamię ię splusztane
Lecz mało natym / zogniewane Nieba /
Nie dały zażyć / choć ze łzami chleba :
Nie dały choćiaż w troskach żyć społecznie
Ale nas przez śmierć / rozłagły wiecznie.

Żał więc ludzkiemu niepoiety oku
Wicher przypada / naglego Obłoku : *113*
Tak na mię zagnął ten żal niespodziany /
Przypadł / y krwawe sercu zadał rany.

Ach ciężkiż mój żal : ciężko serce mdleie ;
Gdy ulubionej / pozbyło nadzieie / *113*
Nie wzdycham ale ryczę bez przestania /
Pozbysz stradnie swego wkochania.

Gdybyż moje iaka cenę miały
Smutne me oczy krwawieby płakały /
Strumieniem bym ich / toczyć nie żałował / *113*
Abym kochanie / od śmierci zachował.

Gdyby w śmierci / wspaniałe przymioty /
Miały swe miejsce / y wysokie cnoty /
Wtórych Ta Śaćna Páni oplywała /
Peronie by się ię czym okupić miała.

Gdyby bogactwa : albo dobre mienie /
Sława / Honory / Śaćne vrodzenie

Mogło

Mogło ochronić / tey śmiertelney rany
 Ktora nam żądał grzech nasz oplątany.
 Znieśli by wkupe Bula wy Pieczęci:
 I Dignitarstwa rzucaliby z chęci
 Dacni pokrewni / á Miałżonta mila
 Stawiliby mi w oczach mych ożyła.
 Sama Pobożność ktora tak pałala /
 Ze wniey nikomu / przodkować nie dała /
 I taby mogła być takowey wagi
 Zeby nie do głę / śmierć swoiey odwagi.
 Wiec dobroczynność ktora y sieroty /
 Szgodre wspierała / maiać ich kłopoty /
 Za swoje własne / by tu mieysce miała
 Pewnie by Parłom przewodzić nie dała.
 Ale / że to iest twa Náywyższy Pánie
 Niezmienná wola / nie odmiennie zdanie
 Mieć mie w frasunkách : wiec wdzięcznie przy-
 Kozge te ktora / grzechy me strofuie. (muie
 Tylko mi zfolguy / á vżyi litości /
 Żali nie dosyć : prob mey ścąceżności.

Exple-

II.

Expletur lacrymis, egeriturq;
dolor-

Co to żá Láment? co to żá plácz srogi?
 Kżemne Écho wydaie /
 A ztad sie Serce kraie.
 Smutny Málżonek / Málżonki swey drogiey /
 Żeyściá / á swiátá lituie /
 Tym żál / sobie cukruie.
 Ciężko żáluiac / pretkiego rozstania
 Żwóláżga nieopowiednie /
 Żtad Serce iego wiednie.
 Żtad lez potoki żtad smetne wzdychaniá /
 Serce ná swiát wydaie /
 A Párki z fukiem láie.
 Że mu żrzenice tknely oká iego /
 A żgolá to rzec muże /
 Że mu wydarly Duże.
 Żáczym że pelen frasunku ciężkiego /
 Niech sie niikt nie dżiwuie
 Ani go żtad łacuie.

Káczey

Raczej niech pátrza iáko Przyrodzenie /
Wkázde ciało osobna /
Dalo Duże ozdoba.
Tu zaś w dwóch ciałách / przez serc ich złączenie
Jedną Dużą / oboie
Serce trzymalá / podwoie.
Jedną myśl záwżę / iedną wola trwalá /
Tu iednomysłná zgoda /
Ktożey żadná przygodá,
Kozroznić żadnym sposobem niesmialá /
Bo ci wkázdey przygodzie /
Mocno stáli przy zgodzie.
Gdyby z iedney trwie / y z iednego ciała /
Nátura wydać chciałá
Dwie Duży / dwoie ciała,
Nigdyby takiey zformości nieznalá /
Ni vprzeymeý miłości:
Ni serdeczney Bezerności.
Jest tedy słuszną przyczyná lez lánia /
J iáko Morstkie waly /
Brzegi swoje zplókáli.
Ták smetne ogy rzewnego plákania /
Znießzesliwey przygody /
Niechay zleis iágody.

Jonat żalobnych nieprzebrane żolote

Ocira/ ozacny Pánie.

Niech lez potok vstanie.

enie

Na czas: á serca smetnego podwoie/

Miarkuy wyrokiem pańskim/

Zakonom krześcianskim.

Gdyżes niestrácił swego vřochania /

Alles go wterwale wlości /

Wiecznych puścił radości.

Gdyż Bog iey otrze lzy y smerne łłania/

Serce napelni nowym/

Weselem barankowym.

III.

Quid gemis heu tanto felicia funera luctu
Turbantur lacrimis, gaudia nostra tuis.

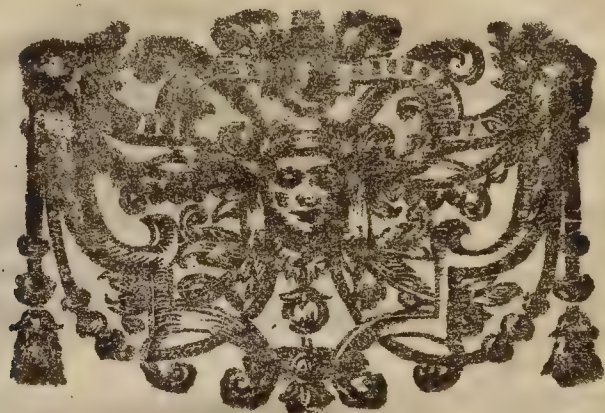
ed -

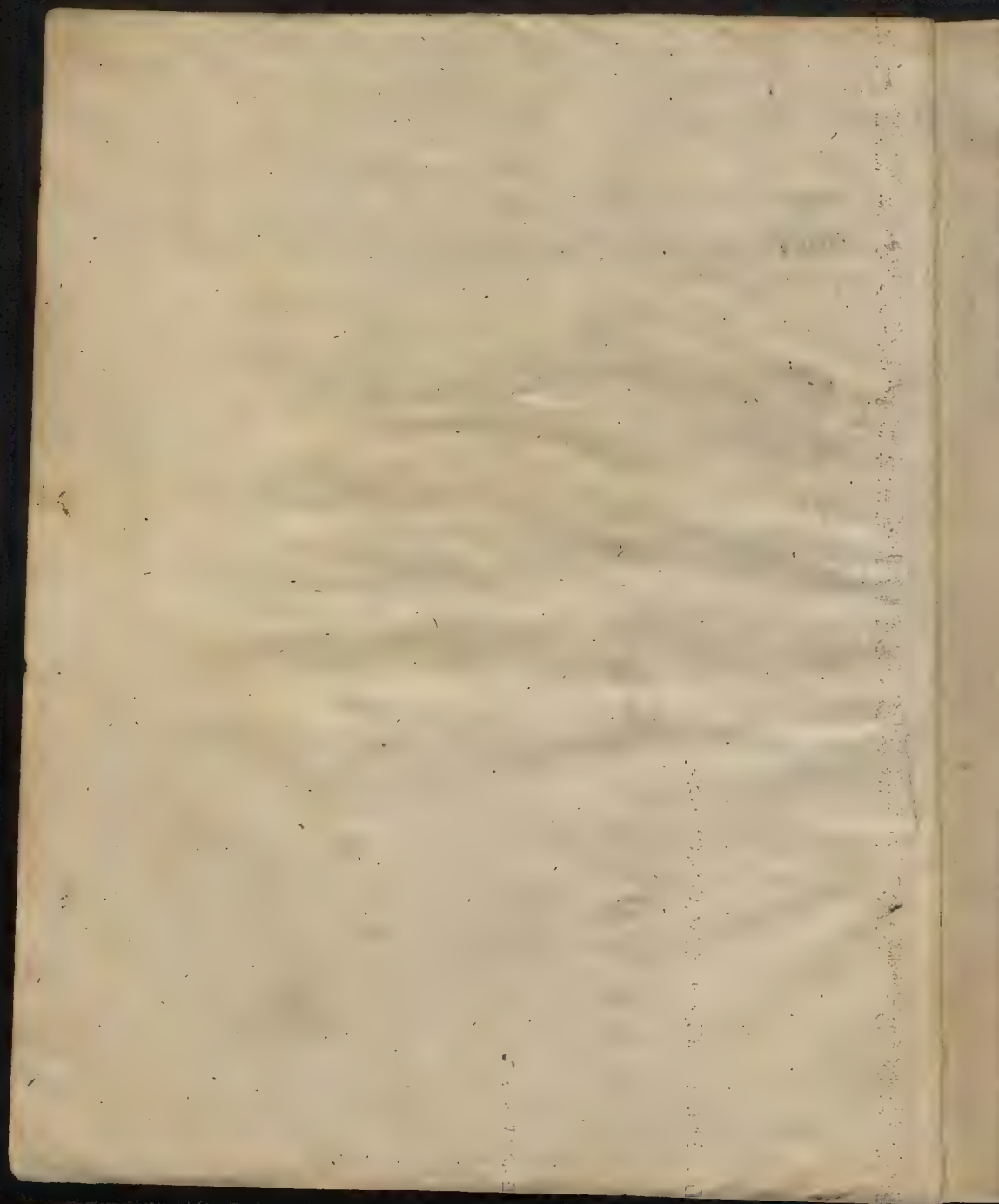
Ze tros krowawie lzy leie / krowawie sie frasule.
Narzeka z lamentami a ogy swe smutne /
Coraz w Niebo podnosi okiem niedorzutne
Zdamy sie ze ten glos znam ba y plac znam srogi /
Twoy ci to moia duzostwoy Rzysienku drogi
Twoy lament y lzy ktore / tak wielka moc maia.
Ze mie z wdziecznolubeg snu znnowu wzbudzaia.
Maiać mie zastracona lez to niestracone /
Rzeczy ktore znagroda bywaia wrocone.
Nieplac ze mis iuz wiecey hamuy lez krynice /
I serce swe orzasa ni z zalosney testnice /
Ani sie omnie frasuy ni plac z drowiem swoim /
Dosyćes iuz wypuscil cuglom zalem twoim.
Dosyć y zmarle kości affektu szerego /
Doznaly zagym troski strzasni z serca swego.
Choway sie na czas lepzy nie tracac nadzieie /
Ze cie Panie bze dzignie choc serce twoe mdleie
W zalu cieglam cierpliwosc naylepza wotey mierze
Bo zniey kazdy frasunek porulek swoy bierze.
Wiecey mowic niemoge niech Bog bogoslami /
Rzeczom twym ktore w trawalza niechay kluba
wprawi /
Dyć

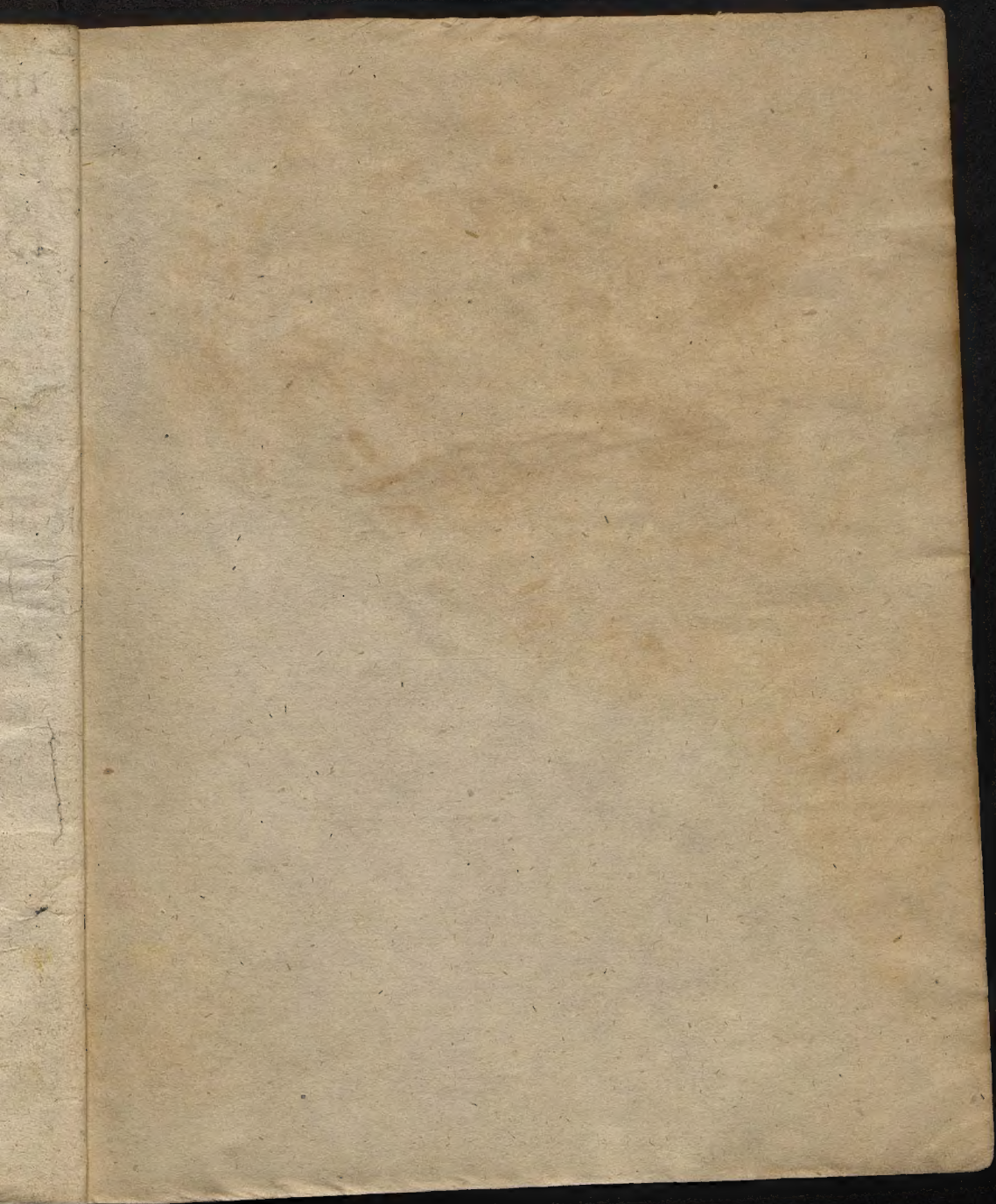
Żyć Bzgościem lata swoje żyć y niedożyte/
Moie być po mnie były w długi wiek obfite.
A twoie Święta zgode y miłość serdeczna/
Niechayci Bog nagradza nagroda swawieczna
Niech wiecny nie postoi żalosna przygoda /
W domu twym a i y Eho krzyżni zgoda zgoda

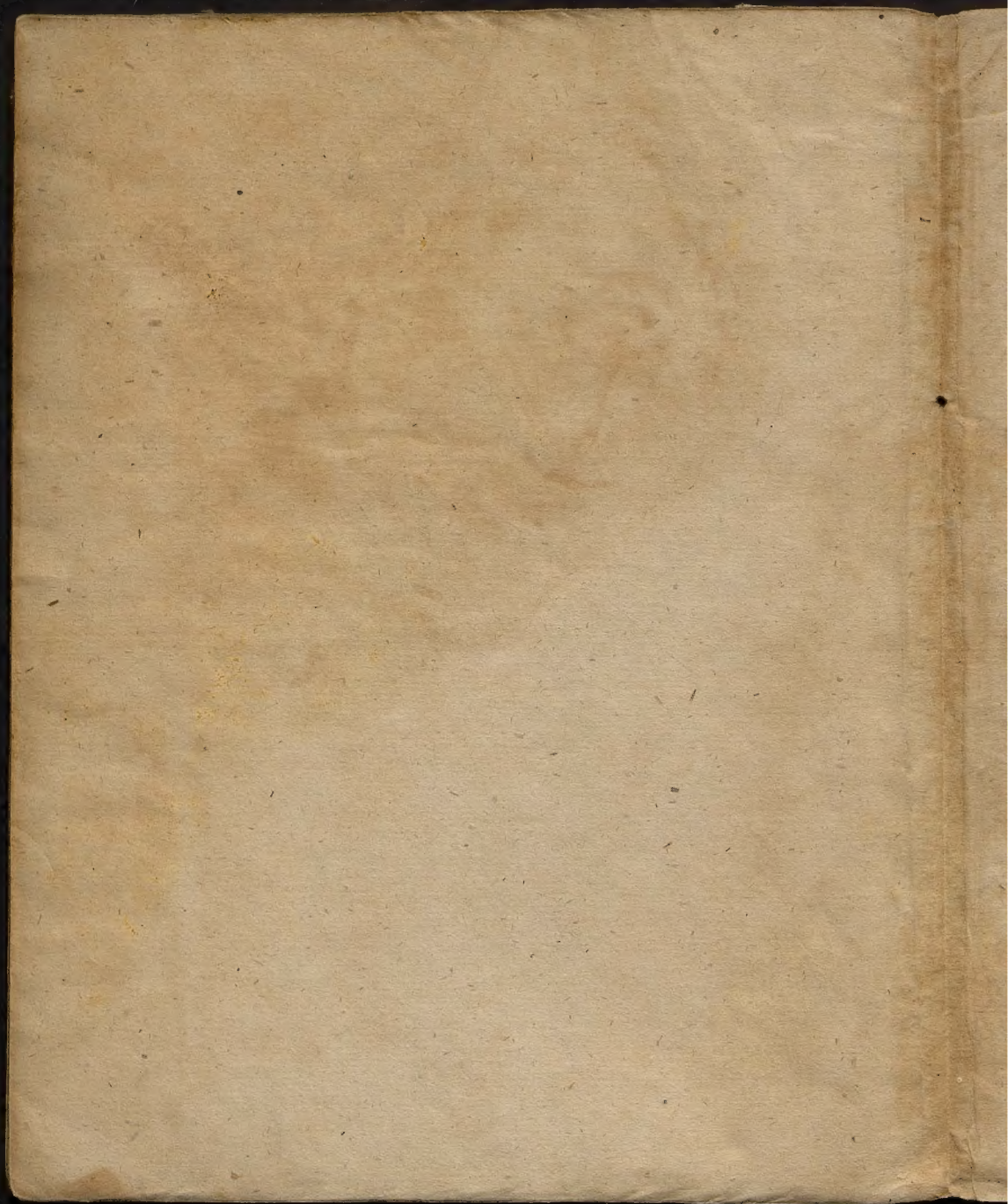

Biblioteka Jagiellońska

stdr0022199

